

900.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 2 grudnia 1925 r.

w sprawie przyznania funkcjonariuszom niższym umundurowania za opłatą 25% jego wartości.

Na zasadzie art. 19 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. Umundurowanie za opłatą 25% jego wartości otrzymują ci stali funkcjonariusze niżsi, którzy w myśl obowiązujących w danym dziale służby państwowej przepisów obowiązani są do noszenia w służbie mundurów.

§ 2. Czasokres używalności mundurów ustala: dla funkcjonariuszów niższych, objętych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 4 listopada 1925 r. o zaliczeniu poszczególnych grup funkcjonariuszów państwowych do kategorii funkcjonariuszów niższych i zaliczenia ich do grup uposażenia (Dz. U. R. P. № 118 poz. 847) Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu, dla innych funkcjonariuszów niższych właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 3. Po upływie czasokresu używalności mundur przechodzi na własność funkcjonariusza niższego. W razie utraty lub zniszczenia mundurów albo jego części przed upływem czasokresu używalności z winy funkcjonariusza niższego obowiązany on jest sprawić na własny koszt nowy mundur względnie jego części.

Jeżeli utrata lub zniszczenie mundurów albo jego części nastąpiło bez winy funkcjonariusza niższego, otrzymuje on nowy mundur względnie jego części na warunkach normalnych.

§ 4. W razie wystąpienia lub wydalenia funkcjonariusza niższego ze służby państwowej przed upływem czasokresu używalności mundur ma być zwrócony za wypłaceniem funkcjonariuszowi odpowiedniej części 25% ceny kosztów i może być wydany innemu funkcjonariuszowi niższemu po przeprowadzeniu dezynfekcji z odpowiednio skróconym czasokresem używalności za opłatą kwoty, którą wypłacono poprzedniemu funkcjonariuszowi przy zwrocie mundurów. Władza służbowa może jednak pozostawić funkcjonariuszowi niższemu mundur za opłatą odpowiedniej części 75% ceny kosztów.

Wyżej wymienione części 25% względnie 75% ceny kupna mundurów oblicza się w stosunku do czasu używania.

W razie przejścia funkcjonariusza niższego na emeryturę oraz w razie jego śmierci mundur nie podlega zwrotowi.

§ 5. Władza służbowa może zezwolić funkcjonariuszowi na uiszczenie kwoty, przypadającej do zapłacenia z tytułu jego udziału w kosztach sprawienia mundurów, w ratach miesięcznych, nie więcej jednak niż w pięciu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy mundurów galowych, wprowadzonych dla funkcjonariuszów niższych, używanych do służby reprezentacyjnej.

Koszty tych mundurów pokrywa w całości Skarb Państwa, przyczem pozostają one zawsze własnością Skarbu Państwa.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1926 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy, wydane w przedmiocie, objętym niniejszym rozporządzeniem.

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

901.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 16 grudnia 1925 r.

o sądownictwie doraźnym w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 55 poz. 341) w przedmiocie sądów doraźnych zarządza się co następuje:

§ 1. Utrzymuje się względnie wprowadza się na czas do dnia 30 czerwca 1926 r. postępowanie doraźne na obszarach okręgów sądów apelacyjnych w Warszawie, w Lublinie i w Wilnie, z wyjątkiem powiatów wymienionych w § 2, względem przestępstw:

- a) przewidzianego w art. 222 K. K.;
- b) udziału w bandzie z art. 279 cz. I ust. 2 i ust. 3 K. K. o ile chodzi o bandę w celach rozbój;
- c) zabójstwa z art. 453 K. K. jeśli przestępstwo to popełniono albo względem funkcjonariuszów publicznych podczas wykonywania lub z powodu wykonywania przez nich obowiązków służbowych albo zapomocą substancji wybuchowej lub przyrządu wybuchowego, tudzież zabójstwa przewidzianego w art. 455 ust. 3 i ust. 4 K. K. w art. 455 ust. 6 K. K. (zabójstwo w bandzie) oraz w art. 455 ust. 12 K. K. (zabójstwo w celu zysku);
- d) przewidzianego w art. 556 K. K., o ile chodzi o uszkodzenie telegrafu lub telefonu przeznaczonych do użytku publicznego lub rządowego;
- e) przewidzianego w art. 557 K. K., o ile chodzi o uszkodzenie mostu;
- f) przewidzianego w art. 558 K. K.;
- g) przewidzianych w art. 562—564 K. K.;
- h) rozbój przewidzianego w art. 589 K. K.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy powiatów: białskiego (Biała), ciechanowskiego, garwolińskiego, gostynińskiego, kaliskiego, kolneńskiego, kolskiego, konińskiego, konstantynowskiego, kutnowskiego, lipnowskiego, łukowskiego, makowskiego, mławskiego, nieszawskiego, ostrołęckiego, płockiego,

płońskiego, przasnyskiego, pułtuskiego, radzyńskiego, rypińskiego, siedleckiego, sieradzkiego, sierpeckiego, słupeckiego, sokołowskiego, szczuczyńskiego, tureckiego, węgrowskiego, wieluńskiego, włocławskiego, włodawskiego.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1926 r.

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

Minister Sprawiedliwości: *Dr. S. Piechocki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

902.

Rozporządzenie Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości

z dnia 16 grudnia 1925 r.

w sprawie sądownictwa doraźnego w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie.

Na zasadzie § 446 austr. ustawy o postępowaniu karnem z dnia 23 maja 1873 r. (austr. Dz. P. P. № 119) w brzmieniu nadanem mu ustawą z dnia 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 84 poz. 750) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze sądu apelacyjnego w Krakowie z wyjątkiem obszaru sądu okręgowego w Rzeszowie uchyla się rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 14 maja 1919 r. w sprawie zaprowadzenia sądów doraźnych w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie (Monitor Polski № 107).

§ 2. Na obszarze sądów okręgowych w Brzeżanach, Stanisławowie i Stryju, podlegających sądowi apelacyjnemu we Lwowie, uchyla się rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 14 maja 1919 r. w sprawie zaprowadzenia sądownictwa doraźnego w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie (Monitor Polski № 107) oraz rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 14 października 1922 r. w przedmiocie sądów doraźnych w okręgu sądu apelacyjnego lwowskiego (Dz. U. R. P. № 89 poz. 820).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie trzech dni po dniu ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Raczkiewicz*

Minister Sprawiedliwości: *Dr. S. Piechocki*

903.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 16 grudnia 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o otwarciu tymczasowego ruchu osobowego na będącej w budowie normalnotorowej kolei państwowej Zgierz—Kutno.

Na mocy art. 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57 poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. Na będącej w budowie normalnotorowej kolei państwowej Zgierz—Kutno zostaje dopuszczony tymczasowy przewóz osób i bagażu ręcznego na podstawie przepisów, zawartych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kolei: *Chądzyński*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Osiecki*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Kiernik*

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Kolei z dnia 16 grudnia 1925 r.
poz. 903.

Przepisy o tymczasowym ruchu osobowym na kolei Zgierz—Kutno.

§ 1.

Warunki ogólne przewozu.

Przewóz podróźnych odbywa się tylko w wagonach klasy II i III w godzinach dziennych i wyłącznie między stacjami: Zgierz I, Ozorków, Łęczyca, Witonia i Kutno.

Odległość między stacjami wynosi:

Od i do stacji	Ozorków	Łęczyca	Witonia	Kutno
	K i l o m e t r ó w			
Zgierz	23	33	47	58
	Ozorków	11	25	35
		Łęczyca	15	25
			Witonia	11